

κ. Χοϊδᾶ, ὁ κ. Λομβάρδος προσπαθεῖ νὰ προσδέσῃ ἐπὶ τῆς ράβδου τοῦ τὸ κυανοῦν αὐτοῦ μανδύλιον ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὴν σημαίαν ἣν ἐσχυρίζεται ὅτι τῷ ἀπέσπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ κ. Ξενοδόχης μελετᾷ τὴν Γραμματικὴν τοῦ Ἀντωνιάδου (δράματ' 1.000, πράξεις 1.000, 000, σκηναὶ 10.000, 000, 000, 000, στίχοι 100.000, 000, 000, 000, πάντα βραβευμένα).

Ἄλλὰ φεῦ! εἶμαι ἀτυχής. Ἦλθον διὰ νὰ ἀκροασθῶ καὶ θὰ φύγω ἀπλοῦς μόνον θεατής. 36 (ἦτοι τρεῖς δουξέναι, ἂν συμπεριλαμβανέτο μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ κ. Δουζίνας θὰ ἦσαν τέσσαρες, παραλογίζομαι κατ' ἐμαυτὸν) βουλευταὶ ζητοῦσι μυστικὴν συνεδρίασιν, καὶ τὰ θεωρεῖα πάντα κενοῦνται διαταγῇ τοῦ προέδρου. Παρηγοροῦμαι ὁμως ὀλίγον, ἀναλογιζόμενος ὅτι τὴν ἐπομένην θὰ ἀναγνώσω ἐκτενῶς ἐν ταῖς ἐφημερίσι τὰ λεχθέντα κατὰ τὴν μυστικὴν συνεδρίασιν.

Λαμβάνω τὸν πλὸν μου! ἅ! τί βλέπω! Μοῦ ἐπῆραν τὸν κινουροῦν ὃν εἶχα ἀγοράσει τὸ πρῶτ' ἀκόμη ἀπὸ τὸ πιλοπωλεῖον τὸ Ἄστν καὶ μοῦ ἀρῆκαν ἓνα κατερρυπωμένον καὶ διάτρητον. Ἄλλ' ἐννοῶ πλησίον μου ἐκάθητο κάποιος μετμημένος κλητὴρ. Καὶ ἐξέρχομαι καταρῶμενος τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις καὶ τοὺς εἰσηγητὰς αὐτῶν, οἵτινες δὲν συλλογίζονται ὅτι ἐξω πνέει παγερὸς βορρᾶς, ὅτι ἡ βουλὴ ἔχει θερμάστρας, ὅτι ἕκαστον ποτήριον κοιτᾷ τιμᾶται ἐν τοῖς καρφενείοις 30 λεπτῶν καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω παρὰ 15 ἐν ὅλῳ! Ἄλλὰ τί νὰ γείνη!

++

Ἐξερχόμενος γίνομαι μάρτυς τοῦ ἐξῆς διαλόγου.

Κύριός τις πειράται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βουλήν διὰ τῆς μεγάλης θύρας τῆς εἰσόδου. Ἀλλὰ κλητὴρ τις ἐμποδίζει αὐτὸν λέγων:

— Δὲν ἐπιτρέπεται, κύριε, εἶνε μυστικὴ ἡ συνεδρίασις.

Καὶ ὁ κύριος ἀπαθῶς:

— Δὲν σημαίνει. Ἐγὼ εἶμαι κωφός...

Κλεισὶς φέρει

ΕΠΙΔΟΡΠΙΑ

Γίνεται λόγος ἐν ὀμίλῳ φίλων περὶ θαυμαστῆς ἡχοῦς ὑπαρχούσης κάπου.

— Ἐγὼ, λέγει εἰς τῶν συνδιαλεγομένων ἄρτι ἐπανακάμψας ἐκ τῶν συνόρων, εἶδα ἐκεῖ εἰς τὰ σύνορα μίαν ἡχώ ἐτι μᾶλλον θαυμαστήν. Φαντασθῆτε ὅτι στέκει εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ φωνάζει: καὶ ἡμέρα! ἡ δὲ ἡχώ σοὶ ἀπαντᾷ καὶ ἡμέρα... τουρκιστί!!

++

Παράδοσις τοῦ μαθήματος τῆς στοιχειώδους ἀριθμητικῆς εἰς ἐν δημοτικὸν σχολεῖον.

Ὁ διδάσκαλος διὰ νὰ καταστήσῃ ἐτι μᾶλλον καταληπτὸν τὸν κανόνα τῆς ἀφαιρέσεως ἐξάγει ἐν ροδάκινον, τὸ κόπτει εἰς τέσσαρα τεμάχια καὶ ἀρχίζει νὰ τρώγῃ ἀνὰ ἐν πρὸς μέγιστον σκάνδαλον τῶν μικρῶν μαθητῶν.

— Ἰδοὺ, λέγει, ἐκοψα τὸ ροδάκινον εἰς τέσσαρα μέρη, λαμβάνω τὸ ἐν καὶ τὸ τρώγω· λαμβάνω τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον... Τί μένει τώρα;

Οἱ μαθηταὶ ἐν χορῷ καὶ μετ' ἀγανακτήσεως:

— Τὸ κουκούτσι!...

++

Καὶ ἐν ἀπάνθισμα ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Μεγαλείου Βόλου:

« Πρὸ μηνὸς ἤδη εἰχομεν ἀναγγεῖλει ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Με-

γαλεῖον ἤθελε μετονομασθῇ Πήλιον, ἀλλὰ πολλοὶ φίλοι συνδρομηταὶ μᾶς ἀπέτρεψαν τοῦ σκοποῦ τούτου καὶ μάλιστα εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ὅπου πρόκειται περὶ τοῦ Μεγαλεῖου τῆς φίλης πατρίδος. »

Ἡ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Ἀλήθεια τί ἀλλόκοτος ἡ φάσις τῶν πραγμάτων! ὅπου τ' αὐτὰ τοῦ ἕκαστος θελήσῃ γὰρ προεῖνῃ, θ' ἀκούσῃ νὰ κυκλοφορῇ δι' ὅλων τῶν στομάτων πῶς δὲν ἐπάρχει σήμερον πῶς ἐμπιστοσύνη!

— Κυρία μου, σὰς ἀγαπῶ ἐξ ὅλης μου καρδίας...

— Νὰ μὲ ἀφῆτε ἡσυχῇ, σὰς ἀπαντᾷ ἐκείνη.

— Ὅμως ἐγὼ σὰς ἀγαπῶ μετ' ἀφιλοκερδίας...

— Κε' ἐγὼ δὲν ἔχω πρὸς ὑμᾶς καμμιὰ ἐμπιστοσύνη!

— Δός μου καμπόσα δανειὰ καὶ θὰ μ' ἀποχρεώσῃς.

— Μὰ πῶς λοιπὸν δὲν εἴμαθες; τώρα κατεῖς δὲν δίνεις...

— Βρε' ἀδελφέ, πῶς μ' ἀπαντᾷς μετ' ἀφελείας τῆς;

— Γιατί δὲν ἔχω, φίλε μου, πῶς ἐμπιστοσύνη.

Ὡς καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς ὅτι κε' ἂν προτείνῃ θὰ εἶρῃ σὰς προτάσεις τῆς σωρείαν προσκομμάτων δὲν θάχῃ φαίνεται κε' αὐτὴ καμμιὰ ἐμπιστοσύνη... Τοιαύτη εἶνε, δυστυχῶς, ἡ φάσις τῶν πραγμάτων!

Ἄξός

ἩΧΩ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

Στρατιώτης νεοσύλλεκτος συλλαμβάνεται καθ' ὁδὸν ὑπὸ τῆς περιπόλου μετὰ τὸ ἀνακλητήριον.

— Εἰς ποῖον τάγμα ἀνήκει; ἐρωτᾷται.

— Δὲν ἀνήκω εἰς τάγμα, ἀπαντᾷ ὁ στρατιώτης· ἀνήκω εἰς τὸν ρέμπελον [τὸν ἐμπειδον] λόχον.

+++

Κατὰ τὴν θεωρίαν:

Ὁ δεκαεὺς. Ὁ στρατιώτης πρέπει νὰ εἶνε γερὸς καὶ νὰ ἡμπορῇ νὰ παῖζῃ τὸ τουφέκι του ὡς εἶδος πορτοκάλιου.

+++

Ὁ λοχαγὸς πρὸς στρατιώτην κατηγορούμενον ὅτι ἐξεπλήρωνε πρόχειρον φυσικὴν ἀνάγκην ἐντὸς τῆς σκοπῆς του.

— Βρε' σύ!... ἂν ἀρχίσω κα' ἐγὼ νὰ κάμω τὸ ἴδιο, καὶ ὁ ἄλλος καὶ ὁ ἄλλος, τότε θὰ μᾶς πιάσῃ ὅλους ἐδῶ μέσα περιπνευμονία!

+++

Εἰς ὑπαξιωματικὸς κατὰ τὴν θεωρίαν:

— Ὁ πολιτὸς ἀστὴρ εἶνε ἀπλανήτης καὶ διὰ τοῦτο δὲν κινεῖται.

+++

Ἀπόσπασμα ἀναφορᾶς τοῦ μεταγωγικοῦ λόχου πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ τάγματος, πράγματευομένης περὶ τῆς δραπετεύσεως μιᾶς ἡμίονου:

« Εὐσεβῶς ἀναφέρω ὅτι ἡ Κλεοπάτρα (ἡ ἡμίονος) ἀπέδρα λάθρα τοῦ στρατῶνος καὶ ἐξακολουθεῖ ἀπέδρα... »

Ὁ Λοχαγεὶς Τσεάμρας